

РЕШЕНИЕ

№ 6118

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав,** в публично заседание на 22.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **12510** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85, ал.1 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], търсещ закрила, против Решение № 11-В/25.11.2024г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС), с което на основание чл. 76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната последващата му молба с вх. № КП-01-298/06.11.2024г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на решението като постановено в противоречие с материалния закон и издадено при съществени нарушения на административни производствените правила. Конкретно сочи, че са налице предпоставки за допускане на последващата молба за международна закрила, тъй като ситуацията в страната на произход на жалбоподателя не е обсъдена в оспореното решение, както и че са налични нови обстоятелства, за които органът следва да събере допълнителни доказателства. Според жалбоподателя личното му положение вкл. произходът му от С. следва да бъде обсъдено в контекста на актуалната информация за страната по произход. Моли съда да отмени решението и да върне преписката за продължаване на административното производство пред ДАБ по повторната му молба за закрила.

Ответникът, интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, изпраща цялата административна преписка по издаване на

оспорваното решение. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на оспореното решение. Представя актуални справки относно положението в С. и относно положението на сирийските бежанци в Турция, вкл. и след падане на режима на Б. А..

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не участва при разглеждане на делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал.2 ГПК във вр. с чл. 144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на Х. А. А., граждани на С., е с молба с вх. № 01-В-519/29.07.2022 г. на РПЦ - [населено място]. С Решение № 18048/12.12.2022 г. на заместник- председателя на ДАБ - МС му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. След като е обжалвал това решение. С решение № 4313/29.06.2023. на Административен съд София-град (АССГ), постановено по адм.д. № 11576 по описа на съда за 2022г., жалбата е отхвърлена. Решението е оставено в сила с Решение № 4616/12.04.2024 г. по адм. дело № 9727/2023 г. на Върховният административен съд (ВАС).

Х. А. А. е подал последваща молба за международна закрила с вх. № В-13-450/15.05.2024 г. на РПЦ - [населено място], която с решение № 7-В/03.06.2024 на интервюиращ орган на ДАБ - МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, тъй като е прието, че представените към нея доказателства не могат да бъде кредитирани. След обжалване с Решение № 18980/07.10.2024г. по адм.д. № 6257 по описа на АССГ за 2024г. жалбата е отхвърлена.

Началото на настоящото производство е поставено с последваща молба за закрила с вх. КП-01- 298/06.11.2024 г. на ДАБ –МС. С молбата са представени копие на телеграма от 07.06.2017г. за издирване, заради призовка за мобилизация, амбулаторен лист и договор за наем. В молбата жалбоподателят твърди, че са налице нови обстоятелства – разбрал е, че е издирван от военна полиция за мобилизирането му в армията, а той не желае да се бие, както и че страда от астма.

С обжалваното в настоящото производство Решение № 11-В/25.11.2024г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което, на основание чл. 76б, ал.1, т.2 от ЗУБ, не е допусната последващата му молба с вх. № КП-01-298/06.11.2024г. до производство за предоставяне на международна закрила, органът е изтъкнал, че представеното фотокопие на Изявление „издирване" от отдел за набиране и мобилизация към Министерство на отбраната на Сирийска арабска република с дата 07.06.2017 г. по никакъв начин не доказват твърденията на кандидата за нововъзникнали лични проблеми в С., тъй като от тази дата до днес са минали повече от седем години, поради което не може да бъде счетена като ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. Приел е, че са налице съществени разминавания и несъответствия в представената бежанска история, като се е позовал на интервюто в протокол с рег. № УП 3984/ 26.08.2022 г. Заключил е, че представените доказателства са недействителни и измислени и че молителят се опитва да представи ново фалшиво писмено доказателство и да изгради недействителна бежанска история с користната цел да получи желаната международна закрила в Република България.

В допълнение е приел, че за жалбоподателя съществува възможността да се ползва от закрилата на властите в Република Турция, за което се е позовал на представена към

административната преписка справка с вх. № ЦУ- 2017/27.09.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ – МС.

Като е заключил, че не са представени нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, същата е приета за недопустима и производство за предоставяне на международна закрила не е образувано.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 29.11.2024 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е постъпила в АССГ на 04.12.2024г. Жалбата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците, подадена е от надлежна страна, адресат на акта и следователно е допустима.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Според легалното определение на параграф 1, т. 1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а "чужденец, търсещ закрила" е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т. 2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от /чужденец до Република България / параграф 1, т. 10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от Х. А. А. молба безспорно е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците.

С § 27 от ЗИДЗУБ, в сила от 26.12.2015 г. в глава шеста на ЗУБ е създаден раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ. С тях са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му по произход. Тази преценка е възложена с

чл. 76б, ал. 1 ЗУБ на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска (т. 1) или не я допуска (т. 2) до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението. С чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба.

Нормата на чл. 76б от Закона за убежището и бежанците не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл. 76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8 и чл. 29а. Посочените обстоятелства, обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съобразно текста на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/.

Представените с последващата молба писмени доказателства представлява призовка за издирване от военна полиция за мобилизирането му от 07.06.2017г, и амбулаторен лист 1965 от 13.10.2024г, според който жалбоподателят се оплайква от кашлица от три месеца, предписана му е терапия.

Подадената от жалбоподателя последваща молба с вх. № КП-01-298/06.11.2024г. на ДАБ -МС е недопустима по чл. 13, ал.2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход, включително и факта, че подлежи на военна служба и една от причините да напусне С. е да не бъде мобилизиран, са преценени по чл. 75, ал. 3, изр. 1 ЗУБ при произнасянето по предходната молба за закрила като негодна да обуслови предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут с отказа по решение № №9005/12.05.2023г. на зам.-председателя на ДАБ-МС, което подлежи на зачитане като преклудиращо всички представени от жалбоподателя в предходното му производство основания за предоставянето на международна закрила. При положение, че те са изчерпани и не могат да бъдат преразглеждани, а в последващата молба не се сочат нови обстоятелства за личното му положение и за държавата му на произход, макар и да са представени писмени доказателства, които не са били представени в предходното производство, то тя е недопустима по чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Следва да се приеме, че

процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения - изяснил е всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение. Обжалваното решение е мотивирано с фактически и правни основания за недопускане на молбата. В случая и административният орган точно е подвел фактите по казуса към правната норма на ЗУБ.

Административният орган е анализирал съдържанието на молбата и представените с нея доказателства, като ги е разгледал във връзка с информацията, която чуждият гражданин е представил в хода на предходните производства за международна закрила и съществените разминавания и несъответствия в представената бежанска история и е обосновал правилния извод за недостоверност на представеното ново писмено доказателство.

Правилен е и изводът в обжалваното решение, че сирийският гражданин може да се установи в Турция. Той е изведен от съдържаща се в справката на дирекция "Международна дейност" при ДАБ информация за Турция като „трета сигурна страна“ и се потвърждава от представената пред съда актуална справка относно Република Турция с вх. № МД-02-30/20.01.2025г.

Изводите на интервюиращия орган се основават на фактите по делото и са съобразени със закона. Това, че не е разгледано положението в С. не е съществено нарушение, доколкото е прието, че чужденецът може да се установи в Турция. Съдът съобрази, че ситуацията в страната на произход С. е различна, но от представената актуална справка с вх. № МД-02-20/14.01.2025г. се установява, че ситуацията със сигурността в някои райони се подобрява, новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата, ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти. От събраните доказателства не може да бъде обоснован извод, че спрямо жалбоподателя са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. би бил изправен пред реален риск на заплахата за живота и здравето.

След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал.2 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно издадено, без отменителни основания по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК във вр.с чл. 91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Водим от горното, на основание чл.173, ал.2 от АПК и чл.85 ал.3 от ЗУБ, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , търсещ закрила, против Решение № 11-В/25.11.2024г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно.

Съдия: